

[Risgaard Knudsen.]

nr. 43, blev tiltrådt ved et plenarmøde i hovedkommissionen den 26. januar 1969, jævnfør betænkningens side 43. Når det så også af finansloven for finansåret 1968-69 fremgår, at DANA ikke er tidssvarende, er der i høj grad grund til at undre sig over, at ministeren ifølge oplysninger i dagspressen skal have til hensigt på ubestemt tid at udskyde bygningen af et nyt havundersøgelses-skib, og det er således ikke uden interesse at få oplyst, med hvilken motivering ministeren nu pludselig finder det økonomisk og på anden måde saglig forsvarligt at udskyde bygningen af et nyt havundersøgelses-skib.

Fiskeriminister *A. C. Normanns* svar (21. juli 1969):

Idet jeg går ud fra, at den bladomtale, der har givet hr. Risgaard Knudsen anledning til at stille ovennævnte spørgsmål, skyldes, at regeringens spareplan omfatter 5,5 mill. kr. på fiskeriministeriets budget, kan jeg bekræfte, at dette beløb hidrører fra det til bygningen af et nyt havundersøgelses-skib afsatte beløb for indeværende finansår.

Der er imidlertid ikke ved denne disposition forårsaget nogen forsinkelse i byggeplanerne. Nedskæringen på budgettet er foretaget, fordi man — uanset om endelig beslutning træffes om bygning af skibet — ikke vil kunne forvente, at der inden udgangen af marts måned 1970 forfalder byggerater til så stort et beløb som oprindelig budgetteret.

Af *Søren B. Jørgensen* til handelsministeren (18. juli 1969):

„Ågter ministeren at træffe foranstaltninger til at fjerne årsagen til bade- og sejlforbuddet i Kalø Vig-området, og i bekræftende fald hvornår kan forbuddet forventes ophævet?“

Begrundelse.

I spørgsmålet er der ikke tænkt på den sejllrende til Studstrupværket, der i øjeblikket renses for ammunition, og som forventes at være tilendebragt ca. 1. oktober.

Spørgsmålet tager sigte på den ammunition, man endnu ikke har rørt, og som i 25 år har ligget nærmere kysten.

Årsagen til forbuddet er, efter hvad jeg

har fået oplyst, en frygt for en eksplosion i den urørte ammunition.

Indførelse af forbuddet er til stor gene for de tusindvis af mennesker, der dels bor, dels ferierer i dette attraktive kystområde, og som netop nu i sommertiden skulle nyde opholdet ved stranden og i vandet. Også af hensyn til sejlsporten og fiskerne i området vil det være ønskeligt, om der snarest kunne træffes foranstaltninger, så befolkningen kunne bade og sejle uden at skulle affinde sig med den frygtelige trussel, som eksperterne nu mener foreligger, nemlig nye voldsomme eksplosioner.

Den fg. handelsminister *Nyboe Andersens* svar (28. juli 1969):

Efter indhentede oplysninger og forhandlinger med forsvarsministeriet og søværnskommandoen kan jeg besvare det stillede spørgsmål således:

I august 1945 var der ønske om, at store mængder tysk ammunition, efterladt bl. a. på tyske flyvepladser i Danmark, blev dumpet i havet via østjyske havne, da der var fare for detonationer.

I september samme år blev det daværende marineministerium af den engelske Flag Officer Denmark underrettet om, at der var valgt et dumpingfelt i Kalø Vig. Århusbuchtens Fiskeriforening protesterede gennem Dansk Fiskeriforening herimod og pegede samtidig på Koraldybet, der betegnedes som uanvendeligt til fiskeri. Dumpingområdet ændredes derefter til Koraldybet. Udlægningen, der efter det foreliggende androg ca. 20.000 tons ammunition m. m., foretoges med tyske skibe og afsluttedes i begyndelsen af 1946. Handelsministeriet udsendte i den anledning en bekendtgørelse, der forbød sejls og ophold m. m. i dumpingområdet.

I begyndelsen af 1963 ansøgte I/S Midtkraft ministeriet for offentlige arbejder om tilladelse til bygning af en havn ved Studstrup i forbindelse med etablering af Studstrupværket. Da der i perioden 1946-50 havde været konstateret mindst 3 selvdetonationer i Koraldybet og i 1953 og 1955 konstateret tilstedeværelse af miner imellem den udkastede ammunition, blev tilladelse til besejling af havnen via det forbudte område bl. a. gjort afhængig af, at der blev ministrøget en rute gennem området. Her-